

очи въ ржцетѣ на циганката. Айше се приближи до мечето и отвърза вжжето отъ шията му.

Мечето се спустна като лудо къмъ майка си, спустна се и тя къмъ него съ радостно ръмжене и скимтене. Заблизаха муцунитѣ си.

Мечката се обърна къмъ катуна. На вратата стоеше, като вцепенена, Айше. Тогава се срещнаха погледитѣ на дветѣ майки. Въ тия погледи се четѣше тѣхната взаимна благодарностъ.

Когато мечката поведе своето мече нагоре, къмъ гората, циганката въздъхна и рече на себе си:

— Майка!... Да не се е раждала!...

Сълзи отъ умиление потекоха отъ очитѣ ѝ. Тя вдигна парцаливата си престилка и започна да ги бърше.

Николай Вълевъ

РОДНА КЖЩА

Родната кжщурка,
извора студень,
нося ги въ сърдцето
всѣки божи день.

Стадото ни вакло,
Шарко закачливъ,
съ който другарувахъ
веселъ и щастливъ.

Образа на мама,
изтерзанъ и благъ,
въ мене той живѣе
нѣженъ, милъ и драгъ.

Гдето и да ида
все си ти предъ менъ,
родна моя стрѣха,
роденъ край рожденъ!

Георги Хрусановъ